

предприемчивостъ, защото сръдствата сж предлагани вече отъ чужди дружества.

Сливенската индустрия, която главно е застъпена съ тъкачни фабрики, още повече ще се повдигне съ сдружаването на мѣстнитѣ фабриканти въ насока да устоятъ съ произведенията си срещу конкуренцията, да имъ извоюватъ тържище не само въ Турция, но и въ България и на северъ отъ нея. Интересно е, че опити да се насърдчава мѣстната тъкачна индустрия срещу чуждата, въ Сливенъ сж правени още преди освобождението. „Благоразумнити- и тънки прѣсмѣтанія на граждани и гражданки въ Сливенъ, за да прѣдварятъ злото и да избѣгнѣтъ отъ михлюзлъцы-ты и крайно осиромашаваніе, . . . а особно отъ купуваніе чюздестранны платове . . . направили сж помежду си съзаклятіе съ условіе да не смѣе никой отъ тяхъ да облѣче дрехъ отъ чюздестраненъ платъ . . . Който пристѣпи тоз законъ, наказвале го съ тѣжко джереме; . . . по примѣра на Сливенцы щѣтъ послѣдуютъ за напрѣдъ и Габровци. Тѣ въвеждатъ това икономическо добро въ града си подъ законъ сега отъ новъ годинъ“. („Лѣтоструй“, 1872 г., стр. 260). Както се знае, подобни опити се направиха и по починъ на държавата, преди години, но излѣзоха недѣйствиелни. Въ сжщата посока Сливенци подѣха старото си начинание за насърдчение на мѣстната индустрия съ основавинето въ града си на тѣй нареченото д-во „Калмуканъ“ (1892 г.) (отъ *Калмуканъ*, дървена цевъ, тѣй позната въ домашната индустрия). Като че самото име на това дружество или неговитѣ починци отчуждиха сериозното отнасяне къмъ това начинание.

Едно отъ похвалнитѣ начинания въ Сливенъ, все въ насока на икономичния развой на града, е и това на кооперативното Д-во „Вулканъ“ (1901 г.) като първи плодъ на кооперативното движение въ града. Ежегоднитѣ му отчети сочатъ на единъ успѣхъ, който е много насърдчителенъ за кооперативното дѣло у насъ. То има собствени фурни и тъкми да построи такива въ сръдята на града по чисто европейски образецъ.

Преишнитѣ, до скоро време повече отъ 30 фабрики въ Сливенъ, (16 тъкачни, 8 спиртни, отъ които една за конякъ, 6 тютюневи, 3 содени и една бирена) днесъ сж понамалели главно поради слаби капитали и конкурентоспособностъ. Фабрики съ дружественъ капиталъ е имало само двѣ: държавната тъкачна фабрика използвана отъ дружеството „България“ и пивоварната фабрика на дружеството „Съгласие“.

Първата *тютюнева фабрика* въ Сливенъ е основана въ 1872 г. отъ *Василаки Поповичъ* (роденъ въ Сливенъ презъ 1826 г., възпитанъ въ Дудещъ при Букурещъ, грето преселения му баща отъ 1830 г. е билъ свещеникъ (Георги Божиловъ) и въ 1835 г. пакъ се връща въ Сливенъ). Отъ 1850